

**GENÇLER
İNANÇSIZ MI
YOKSA
CEVAPSİZ MI?**

© 2024, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-151-472-7

Sertifika No: 75092

<i>Hayat Yayınları</i>	: 769
<i>Maneviyat</i>	: 55
<i>Kitabın Adı</i>	: Gençler İnançsız mı Yoksa Cevapsız mı?
<i>Yazarı</i>	: Temel Şen
<i>Yayın Koordinatörü</i>	: Erol Şahnacı
<i>Editör</i>	: Sevgi Korkut
<i>Kapak Tasarım</i>	: Hayat Yayınları
<i>İç Tasarım</i>	: Vildan Ekşi
<i>Baskı Yeri ve Tarihi</i>	: Ankara, 2025
<i>Baskı ve Cilt</i>	: Ertem Basım

Sertifika No: 48083

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3

Fındıkzade - Fatih / İstanbul

Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96

www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com

✂ /hayatyayinlari 📱 /hayatyayinlari

Dr. TEMEL ŞEN

**GENÇLER
İNANÇSIZ MI
YOKSA
CEVAPSİZ MI?**

Dr. Temel Şen

1965 yılında Samsun'da doğdu. 1983 yılında Samsun İmam-Hatip Lisesini, 1988 yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesini bitirdi.

1991 yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde "Ahmet Cevdet PaŐa ve Mecelle" isimli tez konusuyla yüksek lisansını, 1999 yılında da "İslam Hukukunda Fikir ve İnanç Hürriyeti" isimli tez konusuyla da doktorasını tamamladı.

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı çeşitli liselerde öğretmenlik yaptı ve halen bu kutsal görevini büyük bir aşk ve heyecanla Samsun'da sürdürmekte.

Evli ve iki çocuk babası olan Dr. Temel Şen hayat misyonunu şöyle ifade ediyor:

"Kavgadan, kuru gürültüden, sonu gelmeyen sığ ve faydasız tartışmalardan uzak; sahih din ve gerçek bilimin gölgesinde gönlü vatan sevgisiyle dolu gençler yetiŐtirmektir. Benim sevdam; gençlere yüce dinimizi anlatabilmek ve sevdirebilmektir. Zira bu işin özü, mayası sevgidir."

Yunus'un dizeleriyle ifade edecek olursak:

"Ben gelmedim dava için

Benim işim sevgi için

Hađkın evi gönüllerdir

Gönüller yapmaya geldim."

İçindekiler

Sunuş.....	9
Bizi Secdeye Götüremeyen İman, Cennete Götürebilir mi?	11
Bembeyaz Giysili Adam	14
İman Nedir?	18
Kul Hakkı Yiyenin Vay Hâline!	21
Nakliyecî Hüsnü	26
Asıl İflas Eden Kimdir?	29
Kur'an'da Bahsi Geçen Mucizeler, Günümüz İnsanına Ne Anlam İfade Edebilir ki?	33
Kızıl Deniz'in İkiye Yarıma Mucizesi	35
Dualarım Neden Kabul Olmuyor?	37
Kader'in Ailesiyle Yaşadığı Büyük Problem	45
Öğretmenler Odası Dediğin İşte Böyle Olmalı	50
Burûç Suresi (Ashab-ı Uhdut) Ateş Dolu Çukurlar	53
Sadakallahül Azim	54
İnsanları Ateş Dolu Çukurlara Kim Atıyor?	58
Meğer Cehennemde Ateş Yokmuş!	63
Kar Taneleri	67
Kimler Kör Olarak Diriltilecekler?	69

Allah İnsanı Paha Bıçılmaz Bir Değerde Yaratmıştır	77
Formül: Yaratan Rabbinin Adıyla Oku.....	80
Öğretmen Odaları Hep Böyle Olsa	84
Basketbol Topları Neden Bu Kadar Ağır ki?	87
Atatürk'ün Çaycısı	91
En Değerli Şey Zaman	93
Sermayesi Eriyip Tükenen Adam	94
Kalpler Ancak Allah'ı Anmakla Huzur Bulur.....	96
İnsan Nasıl Bir Varlıktır?	97
Hitamuhu Misk.....	104
Allah Dileseydi Tüm İnsanlar İnanır mıydı?.....	109
Allah Sadece Bir Din Göndermiştir	114
Deizm Şirk Koşmak mıdır?.....	117
Bilge Baba Lokman'dan Gençlere Tavsiyeler.....	121
Allah'a Ortak Koşmak, Şirk Koşmak Ne Demek?.....	123
Ana Hakkı Ödenmez.....	126
Anneler Gününü Öyle Kutlayalım ki	
Bütün Dünya Bizi Örnek Alsın.....	129
Allah'a İsyân İstenen Bir Konuda	
Hiçbir İnsana İtaat Edilmez.....	130
Allah'ın Seni Görmediği Bir Yer Bul.....	132
Namaz, Allah'la İletişim Kurmaktır.....	135
Bazen de Çocuklar Anne Babaya Güzel Örnek Olur.....	139
Onun Gibi Namaz Kılacağıma Kılmayayım Daha İyi!.....	140
Bu Ayetler Deizmin Papucunu Dama Atıyor.....	144
Vehbi Hoca'ya Komplö mü Kuruluyor?.....	147

Moralsız Başlayan Ders Nasıl Biter?.....	153
Biraz Pop Biraz İlahi.....	155
Rüyasında Peygamberimizi Gören	
Arzu'nun Sevinç Gözyaşları.....	158
O Günah, Bu Günah, Her Şey Günah, Ölelim mi Biz?.....	161
Helaller Sayılamayacak Kadar Çok Haramlar İse Azdır.....	162
Salavattaki Sır.....	163
Mümin Bal Arısına Benzer.....	166
Günahlarımız ve Rabbimizin Affediciliği.....	167
Günahın Psikolojisi.....	171
Soru Melekleri Pes mi Ediyordu?.....	175
Nefsin Aşamaları.....	178
Beşer, İnsan, İnsan-ı Kâmil.....	182
Vehbi Hoca'nın Aldığı En Paha Bıçılmaz Ödül.....	185
Bu Vatan, Millete Hizmet, İbadetle Eş Değerdir.....	190
Vedalar Hep mi Buruk Olur?.....	195
Meraklanma Fıtrat Her Daim Kazanacaktır.....	197

İthaf

Bu eseri;

“Rabbim, oğlumu kürsülere nasip et!”
duasını dilinden hiç düşürmeyen rahmetli anneme,
kalabalık ailesini helal lokmayla
geçindirmek için ellerinin nasırı hiç eksik olmayan
rahmetli babama ithaf ediyorum.

Teşekkür

*Eserin yazılmasında çok değerli fikirleriyle katkıda
bulunan oğullarım Taha Kerem ile Melih Ekrem'e
ve sevgili eşime gönül dolusu teşekkür ediyorum.*

SUNUŞ

Birinci kitabımız o kadar beğenildi o kadar sevildi o kadar çok taktir edildi ki anlatamam. Neler duydum neler... Özellikle gençlerden, öğretmenlerden ve velilerden yüzlerce dönüş aldım.

- Hocam harika bir kitap olmuş.
- Kitap âdeta akıp gidiyor.
- Aklımdaki sorulara cevap buldum.
- Derslerimde öğrencilerime okutuyorum.
- Bazı derslerimi sizin kitabınızdan işliyorum.
- Bu kitabı bütün gençler okumalı.
- Bu kitabı bütün öğretmenler okumalı.
- Ben de böyle bir öğretmen olacağım.

Bunlar duyduklarımdan bazıları. Hatta kitabımızın gönüllüleri oluştu. Gittikleri her yere götürün, tanıştıkları kişilere hediye edenler oldu. Her bir mesaj o kadar değerli ve gurur vericiydi ki zaten planlamamızda var olan ikinci kitabı yazmak, bizim için âdeta bir zorunluluğa dönüştü.

Kitapların yazılma öyküsüne gelince bir gün 19 Mayıs Üniversitesi'nden bazı akademisyenlerin de bulunduğu bir meclisleydik. Gençlerden söz ediliyordu. Söz sırası bana gelince ben de gençleri suçlamanın çok da doğru olmadığını onun öncesinde anne babaların, biz eğitimcilerin ve Millî Eğitim Bakanlığı'nın bu konularda neler yaptığına bir bakmak gerektiğini söyledim. Ve onlara elinizdeki kitabın sonlarında "Vehbi Hoca'nın Hayatında

Aldığı En Paha Biçilmez Ödül” diye isimlendirdiğim gençlerle yaşadığım ilgi çekici bir serüveni anlattım.

Edebiyat profesörü olan hocalarımızdan biri, “Bu anlattığınızı çok sıra dışı ve harika bir hikâye, bunu mutlaka yazmalısınız.” dedi. Diğer akademisyen arkadaşlar da, “Evet evet, bu kadar emek, bu güzellikler unutulup gitmemeli, bizce de yazmalısınız.” diyerek teşvik etti.

Ben ise o ana kadar hiç böyle bir şey düşünmemiştim. Nitekim o güzide mecliste konuşulanlar zihnimde uzun süre dönüp durdu. Bir süre sonra fikirlerim olgunlaşmıştı. Öğretmenlik hayatımda yaşadığım sıra dışı olayları yazmaya karar verdim. O güne kadar hiç düşünmediğim bu kitap yazma işini aklıma getirdikleri için o akademisyen arkadaşlara hep müteşekkir kalacağım. Altının değerini sarraf bilir kabilinden bu anlamlı tevafuk, kim bilir bilinen ve bilinmeyen hangi güzelliklere sebep olacaktı?

Uzun süren çalışma, göz nuru ve emekler neticesinde elinizdeki bu kitaplar ortaya çıktı.

"Cennette Waffle Var mı?" kitabının ardından elinizdeki çalışma ile gençlerin aklındaki sorulara cevaplar vermeyi amaçladım. Gerçi biliyoruz ki soruların ardı arkası kesilmez. Bu eserlerde edinilen bilgiler ve öğrenilen prensipler ışığında diğer sorulara da cevap bulmanın daha kolaylaşacağını düşünüyorum.

Kitaplarımızda üç ana değer hep ön planda tutulmuştur. Bunlar gençlerin hazinelerden daha kıymetli olmaları, vatan sevgisinin azizliği ve dinimizin güzelliği olgularıdır. Dolayısıyla kitaplarımızı her anne-baba çocuğuna, her öğretmen öğrencisine hiçbir şüphe duymadan gönül rahatlığıyla önerebilecektir.

Unutulmasın ki aydınlık yarınlar ancak değerli ve faydalı kitapların rehberlik ettiği gençler sayesinde gelecektir.

Dr. Temel Şen

Instagram: @dr.temelsen

Bizi Secdeye Götüremeyen İman, Cennete Götürebilir mi?

O kulun ikinci dönemi başlamıştı. Eskilerin zemheri dediği kara kış, iyiden iyiye kendisini hissettiriyor, her tarafa lapa lapa kar yağıyordu. Dışarıda hava oldukça soğuk olmasına rağmen 12/C sınıfında atmosfer daha bir ısınacağı benziyordu.

Büşra ve Eylül, dönem sonu ayrılırken Vehbi Hoca'ya söyledikleri gibi sanki daha bir hırs yapmış ve bilenmiş görünüyorlardı. Daha ilk dersin hemen başında hiç vakit kaybetmeden, uygulayacakları taktiklerin üzerinden son bir kez daha geçiyor gibi bir hâlleri vardı. Diğer öğrenciler ise hem konuşmalarıyla hem sevgi dolu bakışlarıyla hem de beden dillerinin ele verdiği üzere Vehbi Hoca'yı çok özlemiş görünüyorlardı.

Vehbi Hoca ikinci dönem başı konuşmasını yapıyor, yine öğrencilerin daha düzenli, verimli ve başarılı olması için çeşitli örnekler aktarıyordu.

“Çocuklar aslında hayat bir öğrenme alanıdır. Öğrenme sadece sınıfla sınırlı değildir. Hoş sınıfta da öğrenilecek o kadar çok şey var ki. Örneğin şu arkadaşımın diksiyonu çok düzgün, ben de öyle güzel ve etkili konuşmalıyım. Şu arkadaşım oturması, kalkması, hâli, tavır, edasıyla tam bir İstanbul beyefendisi veya hanımefendisi ben de öyle olmalıyım. Şu arkadaşım ne kadar yardımsever tam bir şefkat ve merhamet timsali ben de

öyle olmalıyım gibi. Yani demem o ki herkesten ve her şeyden öğrenmeye çok açık olmalıyız.

Biliyor musunuz, geçenlerde bizim semt pazarında satıcının birinden yeni bir şey öğrendim. Arabayı pek de uygun olmayan bir yere park etmek zorunda kalmıştım. Birkaç parça bir şey alacaktım pazardan. Hemen hızlıca alacaklarımı aldım. Bir kilo da turp alayım, dedim. Satıcı teraziyi ayarlamak için turpun birini alıyor ötekini koyuyordu. Ben de acele etmesini istedim ‘Bir an önce ver de gideyim, benden yana helal olsun.’ dedim. Satıcı bana iyi bir ders verircesine, ‘Beyim lütfen bizi eksik, noksan tartmaya alıştırmayın yoksa başkalarına da böyle yaparız.’ dedi. Bense işin o yanını hiç düşünmemiştim. Satıcıya hassasiyeti için teşekkür ederek işte bizim insansımız bu, bizim insanımız bu, iyi ki böyle insanlar var diye hem sevinçle hem de aceleyle arabama doğru yol almıştım. Bu arada arkadaşlar, Allah, Kur’an-ı Kerim’deki bir sureye bu ölçü ve tartıyla ilgili bir isim vermiş. Bilen var mı acaba? Hangi surenin ismi, bu konuyla ilgili?”

Sınıfta herkes birbirine bakıyor ama hiç kimseden ses çıkmıyordu. Vehbi Hoca, “Tabii daha ısınamadık derslere, biraz antrenmansız kaldık herhalde.” diyerek güldü. Sonra da “Mutaffifin Suresi gençler. Bir sonraki derste isterseniz şöyle biraz dururuz üzerinde.” dedi.

Büşra atılarak, “Ama hocam bizim sorular... Bizim sorular ne olacak? Bir sürü sorumuz var. Eylül’le ben açılış konuşmanız bitsin diye araya girmiyorduk.” diye konuştu.

“Tamam, Büşra, anlaşılabilir iyi bir soru ajandası oluşturmuşsunuz. Beni yine soru yağmuruna tutacağınız her hâlinizden belli. Tabii ki sorularınızı da cevaplandırmaya çalışacağız, kaçış yok.”

Ayşe Nil söz hakkı alarak, “Hocam aslında birinci dönem kaldığımız yerden devam etmeliyiz. Sınıftan bazı öğrenciler de evet hocam evet, biz ufak tefek bazı araştırmalar yapmıştık.” dedi.

Vehbi Hoca biraz da bilmezlikten gelerek, “Hangi konuda araştırma yapacaktınız ki?” deyiverince, sınıftakiler hep bir ağızdan “Ooo hocam unuttunuz mu? 90+5’de attığınız golü. Biz unutmadık vallahi.” dedi.

“Neydi ki o çocuklar?”

Ayşe Nil:

“Hocam hani demiştiniz ya ‘Bizi secdeye götüremeyen iman, bizi cennete götürebilir mi?’ diye. İşte onu diyor arkadaşlar.”

“Haa evet ya, iyi hatırlattınız. Hadi bakalım biraz konuşalım bu konu üzerine.”

Büşra, Eylül’e döndü. Biraz da oflayıp puflayarak, “Kanka bu ders gider, hiç şansımız yok, ben sana söyleyeyim.” diye konuştu.

Vehbi Hoca bu kez pek oralı olmayarak konu üzerine söz almak isteyen öğrencilere yöneldi. O sırada Zeynep, sınıfı etkileyecek bir soru sordu.

“Ya bizim imanımızın gücü daha bizi şuracığa, burnumuzun ucuna yani rükûa, secdeye götüremiyorsa, cennete nasıl götürsün?”

Vehbi Hoca diğer parmak kaldıran öğrencilere de söz hakkı verdikten sonra, “O zaman **haydi bismillah**, kolları sıvayalım yine.” diyerek çevik bir hareketle sandalyesinden kalktı.

“Acaba bizi secdeye götüremeyen iman, cennete götürebilir mi? Sorumuz bu, 12/C’nin değerli, güzide ve seçkin

öğrencileri! Önce sizlere içinde imanın ne demek olduğunu da izah eden, Peygamberimiz zamanından güzel bir olayı anlatmak istiyorum. Bu durum planlı bir şey değildi. Şimdi aklıma geldi. Çok da güzel oldu. İlk dersimize böyle ilginç bir olayı anlatarak başlamak, bu dönem adına hem çok anlamlı bir tevafuk hem de güzel bir bereket olacaktır inşallah.”

Bembeyaz Giysili Adam

Vehbi Hoca, anlatmaya hazırdı. Dönemin ilk dersi olmasına rağmen sınıf çoktan konferans vaziyeti almış, dikkatler yine beden dillerine yansımış, öğrenme merakı zirve yapmış görünüyordu. Konuşmasına başlamadan önce sınıfın hazır hâlini görüp tebessüm etti. Onların pürdikkat kendisini beklemelerinden ötürü mutlu olmuştu. Hemen lafa girdi.

“Evet gençler! Şimdi sizlere bembeyaz giysili adamın öyküsünü anlatacağım. Zaman sevgili Peygamberimizin asr-ı saadet dönemi. Bir gün sevgili Peygamberimiz ve sahabileri mescitte, namaz sonrası sohbet hâlindeyken, pırıl pırıl, bembeyaz giysili bir adam içeri girer. Oradakilerin meraklı bakışları arasında selam verir ve ilerler, ilerler tam Peygamberimizin dizinin dibine oturur. Mescittekiler bu adam kim ola ki, buralardan birisi olsa biz onu tanırdık, demek buralardan birisi değil. Yok, şehir dışından biri olsa, üzerinde yolculuk emaresi olarak toz, toprak, giysilerinin kırıksıklığı gibi belirtiler olmalıydı. Öyle de değil. Allah Allah, bu adam kim olabilir ki deyip birbirlerine meraklı gözlerle bakıyorlarmış.

Bembeyaz giysili adam ‘Ey Allah’ın sevgili elçisi, size bazı sorularım olacaktı.’ demiş.

Sevgili Peygamberimiz de ‘Buyurun, sorun.’ deyince aralarında şöyle bir diyalog geçmiş:

‘İman nedir Ey Allah’ın elçisi?’

‘İman, Allah’ın varlığına, birliğine, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe ve kadere inanmandır.’

‘Doğru söyledin Ey Muhammed.’

Oradakilerin merakı iyice artmış, adama bak ya, hem Peygamber’e soru soruyor hem de doğru söyledin, diyor. Bu, ne garip bir adam. Onların meraklı bakışları arasında adam ikinci soruyu sormuş:

‘İslam nedir Ey Muhammed?’

‘İslam, Allah’tan başka ilah olmadığına, benim O’nun elçisi olduğuma inanman. Yani kelime-i şهادet getirmen. Namazı güzelce kılman. Orucu tutman. Zekâtı vermen. Hacca gitmendir.’

‘Doğru söyledin Ey Muhammed?’

‘Peki, ihsan nedir? Ey Muhammed?’

‘İhsan, tıpkı Allah’ı görüyormuşçasına yaşamandır. Zira her ne kadar sen Allah’ı göremiyorsan da Allah her an seni görmektedir. İşte hayatı bu bilinçle yaşamaya ihsan denir.’

‘Doğru söyledin Ey Muhammed.’ demiş.”

Vehbi Hoca, sınıfı şöyle bir süzdü. “Çocuklar, bu arada ortamdaki merakı varın siz düşünün. Diyeceğim sevgili Peygamberimizin mescidinde ve sahabiler arasında merak iyiden iyiye tavan yapmış durumda.”

Melih:

“Biz de çok farklı durumda değiliz hocam, meraktan çatlamak üzereyiz vallahi.”

Vehbi Hoca, tebessüm etti.

“Belli oluyor. Durun devam ediyorum. Beyaz giysili adam bu kez ‘Son bir sorum daha var Ey Muhammed.’ demiş. Peygamberimiz

sorusunu beklemiş. Adam ‘Kıyamet ne zaman kopacaktır?’ diye sorunca sevgili Peygamberimiz, **‘Bunun cevabını soru sorulan, soru sorandan daha iyi bilmiyor.’** demiş. Bembeyaz giysili adam ‘Yine, doğru söyledin Ey Muhammed demiş.’ Ardından müsaade isteyip kapıya yönelmiş ve çıkmış.

Merakına engel olamayan bazı sahabiler, kalabalığın arasından adeta koşarcasına bembeyaz giysili adamın peşinden dışarı çıkmış. Maksudları, ‘Ya sen ne garip bir adamsın? Hem Peygamber’e soru soruyorsun hem de doğru söyledin, diyorsun. Sen kimsin, necisin?’ diye sormakmış. Lakin dışarı çıktıklarında hiç kimseyi görememişler. Bu kez de merakla içeri dalmışlar. Peygamberimize bu adamın kim olduğunu sormuşlar. Sevgili Peygamberimiz biraz da tebessümle ‘O vahiy meleği Cebrail idi. Size dininizi öğretmek için insan şeklinde geldi.’ demiş.”

Zeynep, “Ayy hocaam! İnanın tüylerim diken diken oldu.” derken sınıftan da benzer sesler yükseldi.

“Benim de, benim de.”

Vehbi Hoca, “Zeynep konumuz iman, sen de tüylerim diken gibi oldu deyince, bak Kur’an’dan ne ilginç bir ayeti hatırlattın bana.” diye cevapladı.

Büşra, Eylül’e doğru sokularak, “Ben sana dememiş miydim kanka, gitti canım ders!” dedi.

Vehbi Hoca yine tebessümle devam etti ve meali eline alarak Enfal Suresi 2. ayeti okumaya başladı.

“Kuşkusuz, inanan kişilerin, Allah anıldığı zaman, kalpleri ürperir. Kendilerine Allah’ın ayetleri okunduğu zaman, imanları kuvvetlenir ve onlar Rablerine dayanır, güvenir.”